

er med Hensyn til § 5. Der er det en mærkelig Sammenblanding af Forholdene, der har gjort sig gjældende; naar man ser nævnt forskjellige Eiendomme heri Byen, saa har man først i Paragrafen kun henvist til Matrikelnummeret, som intet Menneſte kan finde, længere nede i Paragrafen nævner man Gaden, men ikke Gadenummeret. Jeg synes, det er mærkeligt, naar der betegnes en Eiendom, at saa ikke Gadenummeret, men Matrikelnummeret nævnes; naar man ser Gade og det almindelige Nummer nævnt, saa kan Enhver finde Stedet, men naar Matrikelnummeret nævnes, kan det ikke findes. Jeg forstaaer ikke, hvad Tanken dermed er, eftersom jeg ser, at det er dette, det mest Upraktiske, der er brugt ved mange Veiligheder. Hvad angaar den anden Side af Sagen, nemlig at tage Bestemmelse med Hensyn til Kellers Familie, saa tror jeg, jeg tør sige, at det i det Hele taget gaar med det som med det forrige, at vi eller dog den største Del af os, som sidde her, have vist Kelder og hans Virksomhed saa varmt i Minde, at vi ville paaffønne, at der paa det Sted tages saa meget human Hensyn som muligt. Til disse almindelige Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Thorup: Hvad selve Principet angaar med Hensyn til Fordelingen af Dødstumme og særlig Oprettelsen af en Forskole i Fredericia, hvor man kan prøve og se, hvilke Eiendommeligheder der er ved hver enkelt Elev, og hvilke Gyver de have, kan man ikke have Noget derimod, og jeg tror, at det er en meget heldig Ordning i sin store Almindelighed; der er kun en svag Side ved Forslaget, som det foreligger. Det er just ikke selve Forslaget, men hvad der skjuler sig bag Forslaget. Det er godt, at man taler om den økonomiske Side, om at Bygningerne ere billige, men de aarlige Udgifter pr. Elev ville for de forskjellige Anstalter blive større, end de hidtil have været. Naar man ser paa, hvad der er oplyst i Kommissionsbetænkningen, skal en Elev, som skal paa Stolen i Weile — dette herlige Sted, Weile — koste 90 Kr. mere aarlig — og det er ikke saa lidt — end hvad det nu koster i Baldersgade. Det gjælder ogsaa om det Institut, som skal oprettes ved Siden af det gamle Dødstummeinstitut. Der bliver der en Forskjel af 170 Kr. pr. Elev imod, hvad det nu koster i Meinungsgade paa Nørrebro. Det er ogsaa en Side af Sagen, man skal se paa, idet det vil blive en forøget aarlig Udgift for de Menneſter, som skulle betale Udgifterne til disse stakkels Børn. Jeg skal ikke opholde mig videre derved, men

jeg har kun villet drage det frem som en berettiget Side af Sagen. Der er endnu et andet lille Spørgsmaal, som jeg tror, det er rigtigt at omtale. Det kan godt være, at jeg er noget ængstelig, men jeg tror dog, at man maa være noget forsigtig. Man har da valgt Weile, den delige Weile By og Weile Dalstrøg, og det ærede Medlem har jo, som naturligt er, navnlig anført, at der ved Weile er sunde og heldige Bøder; men det tror jeg dog ikke finder Sted nær ved Byen. Jeg skal dog ikke opholde mig nærmere derved. Men af Beretningen om § 1 i Kommissionsbetænkningen ses, at Bygningen vil komme til at ligge ved Foden af en meget stor Bakkestrækt, hvorfor muligvis meget Vand vilde kunne strømme ned over Skolegrunden, altsaa Grundvandet fra denne Bakke. Nu mener man vel, at naar der graves en Grøft, kunne de lede Vandet udenom hen til en anden Plads; men det kunde dog være, at det i Snevintre og navnlig om Foraaret med stærkt Tøbrud kunde være meget vanskeligt at holde en saadan Grøft aaben, uden at den i Tøvetrøsk over, og Vandet gik ind over Bygningerne, og i Svintre kunde der maasse behøves stadig et Par Mand til at holde Grøften klar. Det er kun disse Betænkneligheder, jeg har med Hensyn til Weile; jeg under Weile den Fortjeneste, den kunde have ved at have disse uegentlig dødstumme Børn, som hidtil have været ude i Baldersgade. Men jeg tror dog, at Udvalget noget bør have sin Opmærksomhed henvendt paa disse Forhold, som Kommissionen i sin Betænkning har oplyst os om, og det er disse to Ting, jeg vil tillade mig at fremføre. Naar man vil tale om Økonomi, bliver det for dem, som skulle udrede Pengene til disse Elever, i Fremtiden meget dyrere end hidtil, men man maa jo saa naturligvis ogsaa gaa ud fra, at Dplæringen skal blive bedre, skøndt vi jo alle anerkjende Kellers Institut og ere den afdøde Kellers meget taknemmelige for, hvad han har udrettet; men det er dog naturligt at antage, at denne Undervisning ved at komme ind under Staten, maasse vilde kunne drives endnu bedre. Jeg vil slutte med at sige, at i de store Principer er jeg enig med Forslaget, men jeg er noget betænkelig med Hensyn til det aarlige Budget og med Hensyn til at bygge i Weile.

Berntsen: Ja, det foreliggende Lovforslag har ogsaa min fulde Sympathi, og jeg haaber, at det vil blive gjort til Gjenstand for en omhyggelig og velvillig Prøvelse i et Udvalg, men der er dog en Side af Sagen, som jeg vil henlede den høitæredede